

לה:

עין משפט
נר מצות

עו א מ"י ס"י מהל'
מקוואות הלכה ו סמג
עשן רמח ט"ס"ע י"ד ס'
רא סעף עא:
עו ב מ"י ס"י מהל'
לכות העוממות
הלכה יד:

רבינו חננאל

[illegible]

ספק דא טבל ואסילו טבל בוי' הך ס
דקופא דאפ"ה צטומאה קלה
קתמי ואסילו טבל היינו או טטבל מד
העמד מקוה על חוקתו ואימא לא חס
טבל או לא טבל אלא או או קתמי
ויפריך אספק טבל בצרעים טאה
ספה לא טבל:

(ספיקו) (חור). ר"מ ברה"ר
 אייר דמתי בתוספת
 (הספיקו) ר"מ מטהר שספק טמאה
 ברה"ר טעור: כל הטמאות בשעת
 טמאיות. יומה דברש נדה (ג) מן ב"ש
 ואמר כל הנשים דין שמתן ואפילו
 הללו ואחמים דמטמאין מעט מעט או
 מקדיק לנדה היינו דווקא לתורה
 וקדישם או לקדש דווקא לקדש ליטא
 לאכל לחולין טעור לכ"ע ואמאי לא
 מירצין דכל הטמאות כשעת מציאתן
 כי הכא וכל הוה לא לוקמה אשה על
 חזקה ועוד דהס מטיירין על
 אפילו נרשות היחיד דמנוכה הס
 בשמעתא קמייהא והכא מטמאין
 אפילו ברה"ר דכא כדמוכה בתוספת
 שפלתא וי"ת דהכא לא מוקמינן
 דלא נבדק מבעוד יום
 חסא היה חי דקמי ספא ויטומים
 מחמשים ברה"ר נרשות חי דמיר
 דאשה נמי כיון דספא חי דמיר כחיה
 דנודק דמיא דמירצין בנה"ר (ד.ד.
 ואורי"י) דכל הטמאות כשעת מציאתן
 אלא היה אלא לתורה וקדישם כמו
 מועט לעט שנדה ופי' זה לרץ לישב
 טעור נדה וספ' וסמאי נמי אית
 ליה דכל הטמאות כשעת מציאתן
 והא דמטהר מעט לעט אפילו לקדיש
 היינו מטהר דחשיב אשה כדנודק א
 נמי מטהר טעור פריה ורביה דאמר
 ההס (ד.ד.) וא"ת ולר"מ דמטהר ברה"ר
 מציא שג דמעת לעט דמטהר אפילו
 בנה"ר דאמר בירושלמי י"ל באשה
 דליכא ביה מטהר מנופה הסמירי טע:
 אמר ר' ירמיה שטננין בשניה
 ע"ה ב'. וא"ת ומאי קשיא
 דר"מ אדר' מאיר דבמתייב הא דלא
 אוקימין טמאה לחזקה לאו משום
 דהשתא היה טמאה אלא משום דליכא
 חזקה אחרת כנגדה דמוקמינן לגבירא
 בחזקת שלא עירב ולקמן נמי דקאמר
 היינו טמא דרבי יוסי דמטהר טמא
 ע"ה חזקה וירמיה לא טבל במתייב

נמי יומא העמד אדס על חוקת מחס
אמרין דחוקק שלז עירב אל חס
ויהוה רש"י לקמן העמד טמא על
ויקולא ליה אכל בממני' איבא חוקק
ביתא ואיבא נמי חוקק לוממנד ד
חוקק וזמא אל עירב ודברגנא אוליגן
ליה לטנוי אפי' סבר ר"מ ערובי מ
לשנוי הכי משוס דממני' איבא חוקק
חוקק לקולא הוי מני לממנד דהו
משוס הכי מוקי ממני' חשש מימ דהו
לזבא כח דמפקי ליה בחוקק ורבה
דרי ירמיה: **ברא** י"בא רבי יוסי
למיספק בהא לימא רבי מאיר ורבי י
דעידק טפי

אפק ספיקא נקט משום רבותא
טהור וריצ"א מפרש דאז או
פרין צמר הכי אדרבה ואימא
והא לא שייך למיפרך אספק

להודיעך כחו דרבי יוס
להודיעך כחו דרבי מ
לחומר^א ודהתנ^ב ממ
טבל ספק לא טבל
בארבעים סאה ספק
סאה וכן שני מקוואות
סאה ובאחת אין בה
באחת מהן ואינו י
ספיקו טמא^ג במה ד
חמורה אבל בטמאה
טמאין ושתה משקין
במים שאובין או שנפ
שלשה לוגין מים שא
טבל ספק לא טבל
בארבעים סאה ספק
וכן שני מקוואות באח
ואחת אין בה ארבעים
ואינו יודע באיזה מהם
יוסי מטמא קסבר ר"מ^ד
וסבר רבי מאיר תחומ
אם אין יכול להבליע
בר ינאי משום ר"מ ע
ואי ס"ד תחומין^ה דא
אמר רב נחמן אמר
מקדירין לא בערי מק
פנאי שהן של תורה
הרב רבקה יקרא נמי
דוסתאי בר ינאי מש
שמקדירין בהרים
אדאורייתא לרבי מא
בלילה ואינו יודע אם
ומצאו מת רבי מאיר
שכל הטמאות כשע
ירמיה משנתנו^ו (א) ש
השמשות אי הכי בה
עירוב כשר רבה ורב י
בשתי כיתי עדים עסק
יום נממאה ואחת

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

לְהוֹדִיעַ כְּחוֹ דְר' יוֹסֵי. דָּעִיג צוֹלם לֹא מִיתְסֵר: **(לוֹדִיעַ כְּחוֹ דְר' מ.)** דָּעִיג רִישָׁה צוֹלם י"ל הַעֲמִידָה בִּצְנִן הַשְּׂמֻשׁ עַל חֻקָּתָה וְקוּדֶם לֶכֶן טַבִּירָה הִיאָה אֲפִ"ה לֹא אֲמִרְיָן חֻקָּה לְקוּלָּה: **בְּטוֹמָא חֲמוּרָה.** שְׁטִיעַמָּא בְּטוֹמָאָה הַמְטַמְאַחֵן מִן הַחֲזוּרָה כְּגוֹן זָבִב

הטומאה: אבל טומאה קלה. דרשן
היא ואחיו טומאת דברי סופרים
לעומתם אדם כגון אכל חצי פרס
אוליגן טומאין רחוק רחליו ויכובי כ' פרס
מ"ח דבר הן ביצאות השבת: ואפילו
עבל. י"ל בו ספק כגון ספק טבל
בארבעים סאה שהיה מקוה לפניו
וגמלא חכר אף אתו יודעין אס בשלש
טבילה היה שלם ואח"כ חסר או שלם
וכן ב' מקוואות. שאנו בקיאים ב'א'
מהן שלם היו בו מ' סאה מעולם:
ספיקו טהור. ותסת משנה ר"מ:)
ור' יוסי טעמא. (ולקמן) מתקשר דברי
יוסי אדר' יוסי: סחומין דאורייתא.
וספיקא דאורייתא להחמיר: אם אינן
יכול להכשילו. בפרק כותם מערבין (אין
על) היה היה מורד ויהיה כפוי חטומי
העיר ויעשות שם סימן ותמן וססן אין
מודעין אלח כחל של ג' אמה והגיע
גא' לא לגדר משופע ויכול להכשילו
כחל של ג' אמה העדיף וקף על פי
שפועי מביא את המדרגה אף היה

מירדד שיפועו ממנו ועלימו לעבר
השני יש בו ק' או ר' אמות לא איכפת
לן הוליל ומשפטו לא שפטו אין יורו
מן' אמה. כלל' אלו יוכל להבליטו
בחבל של חמשים אמה: כו' אמר
רבי דוספאי' בר רבי ינאי' פסוק ר"מ
משפטי שמקדינ' בהרים. לא מצליטו
בחבל מנור' יומר מנ' דמקנ' אין
מודדין אלא בחבל של י' אמה ולא
מירדד כל מדריתו כמות שהוא בחבל
של חמשים מקרקע' חלקה דלכא
חומתא שפי' אלא מירדדו בחבלים
קטנים של ארבע אמות ואחוזין בו
בני אדם כב' ראשי החבל ההמקוין
נותן ראש החבל כנגד לבו והאחרון
כנגד מרגליתו ומשקבתו ככל ארבע
אמות כשיעור ח' קומת אדם. ולשון
מקדינ' כמו נוקצין ממשוה ממה
כאילו אלא נקוב במקום מממד רגלי
העליון וזמאל' לבו במקום שרגליו
עומדות עכשיו וכשנותן החבל עכשיו
כנגד מרגליתו ה"ל כאילו נותן אותו
כנגד לבו כדקדקו חלקה כדכר' כל
המודדי' א"ו מקדינ' כנגל' ערוסה.

כשבא למודד הערים שסביבות החלל לידע אלו הוא קרובה מכולן
מידד את ההרים ואת הגאיות כמות שכן ואף על פי שהמדדיון מרבה
את המדה ומרחיק את העיר: וכן נחמסם בין מקלט דק"ר"ל
כסס השער קולטת כך תחומה קולט: **שערי**. ר"מ מאיר קאמ
ליה. ושמונה איכה למימר שמעתי מרבותי ולדידיה לא ס"ל: **נפת**
באחד. באחד אחד: **ר"מ מטהר**. דאמר אוקמיה אחוקי ואחמול
יוה. אלנה נסיפק דאורייתא ואיכה חוקה לקולא אייל ר"מ בתר
חוקה וממני נמי אייל בתר חוקה ומעיקרא כי אמה האם טהורה
הוא: **כל בין השפלות**. חוקה נפיק ועד סופו דודאי חוקה מנבעד
יוס דחילת בין השמשות מערב שבת הוא: **בהא לימא כו'**. הא
ודאי מנבעד יום אישמי וממני קמי מנבעד יום איין עירובי עירוב
דברי הכל: **אחם אומרים מנבעד יום כו'**. ובהא פליגי ר' יוסי סבר
לכר מרי לצהי מרי ואוקי תרומה אחוקה קמייתא ור' אמה
טהורה הוא דרי מאיר סבר ביין דאיכה כתי דמפקע ליה
מחוקי כנסיפק דאורייתא לא אוליין בתר חוקה אבל בגנוע
חו ובתר שעת מילתא לא אוליין דאיכה למימר השעה הוא דמיית:
ר"ד

מסורת הש"ס

(א) מקוואות פ"ב מ"א
(ב) שם מ"ב: (ג) לקמן נח.
(ד) ובינה ל' מטה ל':
(ה) לקמן נח: (ו) טהרות פ"ה
מ"ו נדה ד' ה' (ז) שבת יג.
(ח) לקמן ט: (ט) דף ל' ה.
(י) בס"א: נקראק: (כ) ומסת
יח: (ל) (ל"ד) מאיר מטהר
וכ"כ בספר מודע ביחודה
מ"א טוף מ"ה דף פט ע"ד
ע"ש: ובינה נח.
(ם) נחמאסא פסא

הגהות הב"ח

(b) גם' משנתנו כשהיה:

גליון הש"ס

נב' שהיה עליה שרן כל
ביהש"ם אז הכי ברא
ליסא י"י. חתה לי לנחל
חוקי שהיה השקן עליה כל
ביהש"ם לוקי כפשימות
דנפל עליה בתוך ביה"ש
ואנן ידעין האמן שנפל
עליה דל"ש לומר חוקמי
החוקק אלא דלא ידעין כל
עמה אלא אז י"י. וזה
ספיר אמר ר' יוס' דספק
עידוב כשר וכו' יאמר עיני:

מוסף רש"י

[illegible]

רַב גִּיסִים גֵּאון

אין מקדין לא בעלה
עומה ולא בערי מקלט.
עלה עומה הוא שכתב
ומדרו אל העירם אש
סביבה החלל. וערי
מקלט הוא ששינוי במר
אלו הן הגולן כשם
שהעיר קולטת כך תחומה
קולט. וערי מקדין
במסירות הוא הקרובה אל
החלל. ובתחומי ערי מקלט
לא היו מקדין מפני שהיו
על ההגנה. ושמה יוסיפו
מן השעור העצום להם.